

Barraca de ca l'Endalet

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Espadat de Baix - Can Bogunyà
Emplaçament Entre l'Espadat de Baix i el Fondo de la Vall d'Arús
Alçada: 270m

Coordenades:

Latitud: 41.36415
Longitud: 1.93561
UTM Est (X): 410977
UTM Nord (Y): 4579729

Classificació

Número de fitxa 08295-88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00500002
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 13/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta una porta d'accés d'arc primitiu o d'ametlla. Compta amb un contrafort disposat al voltant de l'estructura, que a la part posterior és més pronunciat i amb forma de caixa. No ha estat restaurada. A uns 50 metres de la construcció hi ha una cisterna.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 9345) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV089).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

